

Arrest

nr. 289 557 van 30 mei 2023
in de zaken RvV X, X en X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 september 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 september 2022 tot weigering van verblijf (bijlage 26quater)

Gezien het verzoekschrift dat hij op 17 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 september 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien het verzoekschrift dat hij op 20 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 september 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 25 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2023.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. LABEEUW, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verweerder stelde, op basis van een onderzoek van vingerafdrukken, vast dat verzoeker voorheen reeds een verzoek om internationale bescherming indiende in Oostenrijk.

1.2. Op 30 augustus 2022 verzocht verweerder de Oostenrijkse autoriteiten om verzoeker, met toepassing de bepalingen van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend, terug te nemen.

1.3. De Oostenrijkse autoriteiten willigden het terugnameverzoek in op 31 augustus 2022.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 7 september 2022 de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, de beslissing tot weigering van verblijf en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, vormen de bestreden beslissingen.

1.5. Op 17 februari 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat verzoeker op 15 september 2022 een verzoekschrift neerlegde met het oog op de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van 7 september 2022, dat hij op 17 september 2022 een verzoekschrift indiende dat is gericht op de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing van 7 september 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en dat hij op 20 september 2022 een verzoekschrift indiende dat evenzeer is bedoeld om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van voormelde beslissingen te verkrijgen. In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.

Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met nummers X, X en X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting geeft verzoeker aan dat hij wenst dat zijn beroep wordt beoordeeld op basis van het verzoekschrift in de zaak met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt verzoeker derhalve geacht afstand te doen van de verzoekschriften met rolnummers X en X.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de

Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeker op 3 maart 2023 van ambtswege werd afgeschreven. Hij heeft dus geen gekende woon- of verblijfplaats meer in België en er dient, behoudens bewijs van het tegendeel, te worden verondersteld dat hij het land heeft verlaten (cf. artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen). In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Verzoekers raadvrouw geeft aan dat er een laatste contact was met haar cliënt in maart 2023 en stelt niet te weten waar hij heden zou verblijven. Zij toont niet aan dat zij hem de uitspraak van de Raad nog zal kunnen overmaken. De Raad merkt op dat verzoeker, indien hij zijn belang bij het ingestelde beroep wil bewaren, een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de ingestelde procedure dient te vertonen. Zijn houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe hij moet bijdragen, niet verstoren. Aangezien verzoeker woonplaatskeuze deed bij een raadvrouw, rustte op hem de verplichting om regelmatig contact met haar op te nemen om zich van het verdere verloop van de procedure te vergewissen, om op die manier zijn volgehouden belangstelling te betonen voor de hangende procedure en om waar nodig bijkomende inlichtingen te verstrekken (cf. RvS 21 mei 2002, nr. 106.700). Verzoeker heeft dit, gelet op de verklaringen van de raadvrouw die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt, onvoldoende gedaan en geeft aldus geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het ingestelde beroep (cf. RvS 16 november 2011, nr. 216.275). Daarenboven moet worden gesteld dat de verzoekende partij steeds verplicht is om haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Nu het belang van verzoeker in vraag wordt gesteld dient hij hieromtrent een duidelijk standpunt in te nemen en de nodige gegevens aan te brengen die uitsluitend geven omtrent het al dan niet bestaan van dit belang (RvS 26 januari 2007, nr. 167.149). In voorliggende zaak blijft verzoeker op dit punt in gebreke. Er kan, nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker nog in het Rijk verblijft, zodat dus niet kan worden uitgesloten dat hij reeds gevolg gaf aan de bestreden beslissing, en er hoe dan ook niet kan worden vastgesteld dat de uitspraak van de Raad hem effectief ter kennis zal kunnen worden gebracht, niet worden vastgesteld dat hij nog een actueel belang heeft bij het ingestelde beroep (cf. RvS 11 juni 2009, nr. 194.086).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaken met rolnummers X en X.

Artikel 3

In de zaak met rolnummer X worden de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK